

Musta Legiona — Järjestelmän Kukkanen

Kirj. BILL.

OLEMME saaneet lukea pöyrityttäviä ja hirvittäviä uutisia Mustan Legionan toimeenpanemista raakamaisista murhista ja ihmisrääkkäyksistä. Sen jäsenten taholta on suoritettu tekoja, joita vähänkin inhimillisyyttä omaavat eivät voisi tehdä.

Samoin kuin sisällissodan jälestä syntynyt ja maailmansodan aikana ja sen jälkeisinä vuosina taas uudestaan toiminnassa ollut Ku Klux Klan on Musta Legiona herättänyt paljon huomiota kautta Yhdysvaltojen ja vieläpä ulkomaillakin, vaikka sen toiminta ei ehtinytkään levitä paljoa Detroitia ja sen ympäristöä etemmäksi. Siitä on kirjoitettu ja puhuttu paljon. Ne äärimmäiset raakuudet ja inhimillisyyden alapuolella olevat teot, joita tutkimukset ja oikeuskuulustelut ovat paljastaneet tuon salajärjestön toiminnasta, eivät ole voineet olla herättämättä mielenkiintoa.

Epäilemättä ovat monet syventyneet miettimään ja pyrkineet vetämään johtopäätöksiä, että mitkä ovat ne syyt, jotka johtavat ihmisiä perustamaan sellaisia raakalaisten järjestöjä. Jokainen käsittää, että kaikella täytyy olla syynsä. Niin Mustan Legionan kuin Ku Klux Klaninkin perustamiseen, toimintoihin ja tekoihin on ollut vissit vaikuttimet ja syyt. Mutta mitkä ne ovat olleet, siihen tuskin monetkaan ovat löytäneet pätevää ja perusteellista vastausta.

Psykologian professori Irving Lorge, Columbian yliopistosta, selittää seuraavalla tavalla:

”Ihmiset muodostavat sellaisia ryhmittymiä kuin Musta Legiona paetakseen nöyryytystä tai masentavaa tunnetta köyhyydestä, epäonnistumisesta ja pettymyksestä. Niissä toimien saavat he — vaikkakin petollisen — turvallisuuden tunteen ja psykologitit selittävät turvallisuuden tunteen olevan välttämättömän ihmiselämässä, mielentilan tasapainossa pitämiseksi.

”Ihminen pyrkii ylemmyyteen, menestykseen, huomattavuuteen ja ylpeyteen. Ihminen koettaa välttyä joutumasta epäonnistumiseen, alistuvaisuuteen, alemmuuteen ja mitättömyyteen.

”Suuret muutokset, sellaiset kuin olivat v. 1929 alkanut lamaannuskausi ja sisällissodan jälkeinen uudelleenrakentamiskausi, pakoittavat suurempia

joukkoja yhteiskunnallisesti paremmassa asemassa olleita alemmille asteille. Paremmassa yhteiskunnallisessa asemassa olleina ovat he tottuneet hallitsemaan joitain toisia, olemaan onnistuneina, omaamaan mahdollisuuksia, saamaan elämään vaihtelua ja tyydytystä. Jouduttuaan taloudellisesti huonompaan asemaan tuntevat he suhteensa muihin ihmisiin kokonaan muuttuneen. Siellä missä he ennen hallitsivat täytyy heidän alistua; entisen ylemmyyden asemasta täytyy kokea alemmuutta. Entisen mahdollisuuksien toivon tilalle on mieleen tullut tulevaisuuden toiveita vaille oleva olemassaolo.

”Uudestaanrakentamiskausi synnytti Ku Klux Klanin; samalla tavalla oli äskeinen pikkuporvaristoon armottomasti iskevä talouspula vaikuttamassa Mustan Legionan syntyyn. Sellaisten järjestöjen jäsenenä ollen yrittivät ihmiset välttää elämän yksitoikkoisuutta. Epätoivoisen mielikuvituksen tilalle astuu niissä todellisuus: jännitystä, kokemusta ja seikkailua. Vaarallinen elämä ja uskallusta vaativat teot tuntuvat raakalaisuuteen taipuvaisille ihmisille paremmilta kuin epätoivoisen ja tylsä olemassaolo.”

Edelläolevaa selitystä voidaan pitää pääpiirteissään paikkansa pitävänä. Ku Klux Klaniin, Mustaan Legionaan ja muihin sellaisiin on kuullut ja tulee aina kuulumaan etupäässä liikeyrityksissään epäonnistunutta pikkuporvaristoa ja työväenluokasta ainoastaan korkeapalkkaisina ammattilaisina olleita, jotka ovat työttömyyden vaikutuksesta joutuneet vajoamaan epätoivoon. Keskimertaisen työläisen yläpuolella oleviksi itsensä tunteneina alkavat he tuntea mitättömyyttä alempien kansankerrosten, varsinaisen työväenluokan suuren enemmistön tasolle pudottuaan. Heidän elämänsä alkaa tuntua liian mitättömältä. Syntyy kaipaus voida osoittaa tavalla tai toisella ylemmyyttään.

Mikä tahansa näiden järjestöjen, Mustan Legionan ja Ku Klux Klanin tarkoituksena onkaan sanottu olevan, ei niiden pyrkimyksissä ja toiminnolla ole ollut mitään varmaa perustaa ja päämäärää. Niiden taholta on käsitetty, että kaikki toiminta, mikä loukkaa omistavan luokan jäsenten

etuja tai väärentää niiden turvallisuutta, on toivontonta ja tulee muutamassa tuokiossa tukahduttetuksi. Tällaisiin roska joukon järjestöihin liittyvät, ylemmyyttä etsivät pikkuporvarilliset ainekset käsittävät sen ja jos kokeilevat niin ensi yrityksissä huomaavat, että yläluokan keskuudessa eivät he salaisten raakalaisjärjestöjensä kautta voi paremmuuttaan ja ylemmyyttään osoittaa. Siksi pä tällaiset salajärjestöt joutuvat pakostakin, vaikka eivät siten tahtoisikaan, suorittamaan raakamaisia tekojaan tummaihoisten ja yleensä työläisten keskuudessa. Vähäistä oli se mitä Ku Klux Klan teki hirnutekoja ja kykeni kauhua synnyttämään muiden kuin työläisten keskuudessa. Tummaihoisista ja työläisistä myös Musta Legiona uhrinsa valitsi, muutamaa pientä poikkeusta ottamatta lukuun. Ja siksi se juuri niin äkkiä tuhonsa kohdasikin, että erehtyi uhrikseen valitsemaan muuttaman pikkuporvariston jäsenen.

Kuten edellä lainatussa psykologistin lausunnossa sanotaan kaipaa ihminen huomattavuutta, tahtoo olla merkityksellinen, toisia parempi. Tämä olemassaoleva luokkayhteiskunta, jossa toiset ovat rikkaita ja toiset köyhiä, toiset yleisesti huomattavampia ja kunnioitettavampia, toiset vähäpätöisempinä pidettyjä, on kehittänyt ihmisluonteisiin tämän huonon ominaisuuden. Sen kannustamana kehittymättömät, jalostumattomat, alhaiset luonteet saavat tyydytystä, vaikka itsensä vaaroille alttiiksi pannenkin, voidessaan edes joidenkin keskuudessa osoittaa merkitystään ja uskaliaisuuttaan barbaarisin tekoihin turvautuen.

Voidaanko tällaisia järjestöjä hävittää? Voidaanko estää että uusia "mustia legioneja" ei synny?

Ei voida tämän järjestelmän olemassaolon aikana. Kuten mainittu on niiden syntymisiin ja toimintoihin ollut syynä taloudelliset tekijät, yhteiskunnalliset tilanteet.

Ihmiset uskovat paremmin niitä, jotka ovat huomatuimmassa asemassa ja siksi annamme taas puheenvuoron Columbian yliopiston professorille, tohtori Goodwin Watsonille, joka sanoo seuraavalla tavalla:

"Musta Legiona voidaan tuhota ja estää uusien sellaisten syntyminen ainoastaan yhdellä ehdolla, joka on että yhteiskunta takaa uusia mahdollisuuksia unhotetuille miehille. Tämä ei tarkoita että heille tulee antaa avustusta ja tehdä heistä armeliaisuudesta riippuvaisia. Päinvastoin ehtona

on että jokaiselle taataan mahdollisuus olla tärkeä yksilö ympäristössään, joka huomaa omaavansa vaikutusvaltaa kanssaihmiinsä. Yleiset keskustelukokoukset, paikalliset suunnittelukomiteat, kulluttajain osuuskunnat ja työläisten unionit voisivat olla suuresta merkityksestä."

Todellakin, kuten Watson sanoo, voidaan "mustat legionat" hävittää siten, että yhteiskunnan puolesta taataan ihmisille mahdollisuuksia ja järjestetään asiat siten, että jokainen tuntee merkityksensä yhteiskunnassa. Hän kuitenkin jättää sanomatta sen että kapitalistista järjestelmää ei voida sellaiseksi muokkailla, vaan perinpohjainen yhteiskunnallinen uudistus on tarpeellinen: uuden, luokattoman yhteiskunnan muodostuminen tämän vanhan ja mädän tilalle.

Tämän järjestelmän ristiriidat synnyttävät joukkomielenvikaisuutta, joka johdattaa perustamaan raakalaisten salaseuroja, aivan samoin kuin ne johtavat ihmisiä yksilöinäkin mielettömästi turmelemaan itseään ja kylvämään pahennusta.

Kuten Watson viittaa, on tärkeää saada ihmisiä kiintymään edistämään parempiin tarkoituksiin perustuvia yhteiskuntamuotoja. Ja parempaa yhteistoimintaa ei voi työläisille olla kuin työskentely oman ja luokkamme hyväksi.

Suuri määrä työläisyksilöistä sortuu väkijoumien, kurjan uhkapelittavan ja muiden paheiden uhreiksi juuri siksi, että tuntevat elämänsä tyhjäksi, oman olemassaolonsa merkityksettömäksi. Esitetään lohtua väkijoumista, joiden huumaamana voidaan tuntea petollista ylevyyttä. Mennään uhkapeliluolaan, jossa voi tulla huomatuksi joko voittajana tai hävinneenä toisten elämän tyhjyyttä tuntevien taholta. Väkijoumista lohtua etsien on vastassa henkinen ja ruumiillinen turmelus. Uhkapelillä turmellaan oma luonne ja pyrkimykset niin alhaisiksi, että jällelle ei lopuksi jää hiventäkään inhimillisyyttä.

Ne jotka käsittävät työskentelyn luokkamme valistamisen työvainiolla suurimerkitykselliseksi, saavat tyydytystä sitä työskentelyä auttaessaan. Olemalla mukana tämän kurjan yhteiskuntajärjestelmän tilalle paremman ja puhtaamman järjestelmän rakentamistyössä tuntee jokainen suuren merkityksensä. Se tarjoaa todellista tyydytystä ja oman arvonsa tuntemista, ettei tarvitse hakea tyydytystä ja sisältöä elämään pettävien ja turmiolisten keinojen kautta.

Tämän tähden meillä, jotka yhteiskunnalliset

ristiriidat käsitämmme ja perin pohjaisen yhteiskuntajärjestelmän uudestaankentämisen välttämättömyyden ymmärrämme, on enemmän kuin riittävästi syytä pyrkiä kasvattamaan työläistovereitamme. Heille on osoitettava, että puhtaimmissa ja jaloimmista harrastuksissa, rakentaen luokkajärjestöämme, vältytään itse turmion teiltä ja poistetaan syitä "mustien legionien", kuten kaikkien muiden yhteiskunnallisten paheiden olemassaoloon.

Niin kauan kuin yksityisomistusoikeudelle perustuva riistoyhteiskuntajärjestelmä vallitsee on paheita, on turmeltuneita yksilöitä ja niistä muodostuvia joukkomielenvikaisuutta osoittavia raakalaisten pienempiä ja suurempia salaseuroja ja ryhmittymiä. Vasta yhteisyydelle perustuva työn tasavalta muokkaa henkisesti ja ruumiillisesti terveen, ainoastaan hyveitä ja puhtaita, jaloja pyrkimyksiä omaavan ihmisyvun.

Meidän Osamme

Kirj. ARTUR LUNDKVIST. Suom. Otto Varhia.

Joka aamu, kun sarastus värjää veden punaiseksi, tulemme tehtaisiin,

me:

tuhannet kädet,

joitka väkevän varmasti tarttuvat työhön,

kädet, joista uusi päivä puhkeaa kukkaan.

Pian tykyttävät työn valtimot

ja elämä syntyy koneen väsymättömästä kohdusta.

Täällä:

ei laulavia lintuja, ei suhisevia puita.

Mutta laulakaa, rattaat ja telat ja nopeasti

juoksevat remmit,

suhiskaa, hyräilkää uneksivia lauluja, koneet,

dynamot, moottorit, teräksen lauluja, tulevaisuuden täyttämiä!

Tehtaanpiippu, anna huutosi leimahtaa pilviin punaisen liekin lailla!

Tehtaitten ja koneitten keskellä elämme, muovaannumme,

koneet, tehtaot saavat sielun sielustamme, päivien pitkistä työtunneista, ajatuksistamme ja unelmistamme, suruistamme ja iloistamme, muuttuvat tovereiksi.

Ei, meidän on työn ilo, luomisen riemu, veljeyden voima,

unelmiamme kantavat työn rytmit, valtavat kuin rautasiltojen kaaret.

Ensimmäinen Päivä

Kirj. VILJO KAJAVA

Minä näen työläisen kyntävän peltoa ruskealla hevosparilla,

Minä näen poutapääskyn lennon korkeassa avaruudessa

Ja leinikkojen huovunnan kevyessä tuulessa.

Minä tunnen maan turvallisen läheisyyden,

Sen elämää synnyttävän verenkierron

Ja hedelmöittymisen halun.

Ja kaikki, mikä raskautti sen elämää:

Orjanruoska hiestyneessä selässä,

Armottomat tykit valtamerien porteilla,

Lihaa-ahmivat, aivoja syövyttävät sodat,

Vähäveriset lapset, kaikki se on tänään kadonnut.

Minä näen sähkön, hiilen ja veden voittokulun,

Ihmisen taivaita rakentavan voiman,

Nauravan miehen huojuvassa viljassa,

Naisten kirjavat liinat suvituudessa

Ja lasten leikin mehuaan vuotavan niityn äärellä.

Minä tunnen maan loputtoman kärsivällisyyden

Mielettömien, raatelevien päivien jälkeen

Ja riemuitsen siitä.

Tämä on ensimmäinen päivä.

Maapallo peityy kukkimisen ihanaan, värikylläiseen alkutomuun.